

Publicerad 2010-12-31 16:23 av Svante

*Återpublicering och omarbetning av äldre text (2006-02-03) som försvann när jag missade att betala medlemsavgiften i tid. Fick inspiration till denna bl.a. på Nyårsnatten 2005-2006.*

## **Vintergatan**

Fyra vänner vandrade bort från huset med de varmt lysande fönstren, vandrade ut i den tysta kalla vinternatten, vandrade och pratade.

De vandrade i snön på vägen förbi husen och skogen,

husen och skogen var tysta och sovande.

Omkring dem var mörker och snö.

Ovanför dem var rymden stor och mörk,

bestrodd med Vintergatans stjärnor.

Enstaka gånger bröts tystnaden och mörkret runt omkring dem,

av bilar som kom på vägen genom mörkret.

Två lysande lyktor som svischade förbi,

och försvann,

som parallella kometer.

De fyra vännerna vandrade och pratade, kände att de ville vandra länge till.

Fortsatte bort på den snötäckta vägen.

Fortsatte ut i mörkret.

Fortsatte ut i den mörka rymden.

De fortsatte att vandra och prata med varandra,

längre och längre ut i rymden.

De fortsatte att vandra och prata.

Efter mycket mycket lång tid,

så vandrade de i rymden ute bland stjärnorna.

Solen var bara en stjärna bland andra bakom dem.

De vandrade på Vintergatan,

de vandrade in mot Vintergatans centrum,

de vandrade bort mot andra sidan av Vintergatan.

De hade vandrat och pratat tvärsöver Vintergatan.

Där befann de sig nu, som tre stycken Arne Saknussem,

vid Vintergatans bortre kant.

De pustade ut och vilade lite,

för de hade vandrat en lång väg.

De begrundade över tillvaron och storheten.

Gränsen mellan Vintergatan och den tomma rymden,  
gränsen mellan Vintergatans alla stjärnor,  
och universums enorma ödslighet,  
som att stå på stranden till en mäktig mörk ocean.

Efter en stunds vilande så reste de på sig,  
tog farväl av Vintergatans bortre kant.  
De vände sig om,  
såg mot det håll de kommit ifrån,  
och började vandringen tillbaka.

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Svante med Poeter.se id #4621 innehar upphovsrätten